Поетичне вираження любові до землі в поезії М. Рильського. Твір 10 клас

Коли читаєш вірші Максима Рильського, то ніби йдеш битим шляхом, а навколо розляглися безмежні поля України. Творчість його невичерпна. Кожному, хто поринає у світ поезії Максима Рильського, упадає в око палка любов до життя, жагучий потяг до єднання з людьми та природою. Його поезія оспівує духовне багатство трудівника, що оновлює, відроджує, прикрашає свою землю. У творчості поета любов до землі переплітається з почуттями до коханої, з любов'ю до праці.

На білу гречку впали роси,
Веселі бджоли одгули,
Замовкло поле стоголосе
В обіймах золотої мли.

Любов поета до рідного краю бринить-виспівує пахощами квіту, дзвінкоголоссям природи. Лірик не просто милується рідними полями, луками, лісами – він бачить на своїй землі людину-трудівника, чия праця продукує добробут і злагоду. Поезія «Троянди й виноград» – це відчуття радості праці й краси:

Із поля дівчина утомлена прийшла
І, хоч вечеряти дбайлива кличе мати,
За сапку – і в квітник, де рожа розцвіла.
Де кучерявляться кущі любистку й м'яти.

Краса природи рідної землі й творча праця людини можливі тільки за умов миру.

Повернемось до воєнного лихоліття і побачимо, що в поезії «Слово про рідну матір» Рильський благословляє землю, по якій ходив колись Тарас, на борню проти ворога. Поет вірить, що чисте серце нашого народу не можна здолати чорною злобою:

Ні! Сили на землі нема
І сили на землі не буде.
Щоб потягти нас до ярма,
Щоб потоптати наші груди...

Наша сила – сила народу – у благословенних сторінках історії, у життєдайних криницях цілющої води, у мудрості дружби.

О земле рідна! Знаєш ти
Свій шлях у бурі і негоді!
Стає народ, гудуть мости,
Рокочуть ріки ясноводі...

Образ рідної землі зливається з образом народу – трудівника й захисника. У той же час рідна земля для поета – це природа, яка дає наснагу для роботи, яка милує око під час відпочинку. Поет впевнений, що за будь-якої цивілізації не можна прожити без любові до замріяності полів, таємничості лісів, щебетання пташок. Недаремно у вірші «Діалог» звучить протест проти обмеженості:

Як же так убого ви живете.
Чом так занепали ви, скажіть.
Щоб у дні космічної ракети
Солов'я не в силі зрозуміть?

Поезія Максима Рильського – це життєдайне джерело краси й радості людини, яка живиться соками рідної землі, яка прикрашає рідну землю, яка вбачає своє теперішнє і майбутнє в єдності з рідною землею.